خبر

سئول و واشنگتن به یکدیگر نزدیک‌تر می‌شوند

دیدار ترامپ و مون به‌زودی

● خبرگزاری یونهاپ در گزارشی به‌نقل از وزیر خارجه کره‌جنوبی نوشت که نشست پیش‌روی سران دو کشور احتمالا می‌تواند فرصتی برای تأیید تعهد کره‌شمالی در خلع سلاح هسته‌ای باشد. «کانگ کیونگ-وا» در نشستی به میزبانی بنیاد صلح کره گفت: نشست سران دو کره می‌تواند فرصتی باشد تا دو طرف به‌صراحت درباره خلع سلاح هسته‌ای گفت‌وگو و تعهد کره‌شمالی برای خلع سلاح اتمی را بررسی کنند. در همین حال «چئونگ وادائه» از مقامات دفتر ریاست‌جمهوری کره‌جنوبی گفت که سئول و واشنگتن به همکاری نزدیک خود برای اطمینان از موفقیت‌آمیزبودن نشست جداگانه سران آمریکا و کره‌جنوبی با کیم جونگ اون، رهبر کره‌شمالی ادامه خواهند داد. کیم جونگ اون قرار است فردا با «مون جائه-این»، رئیس‌جمهور کره‌جنوبی دیدار کند. دونالد ترامپ روز سه‌شنبه در کاخ سفید و در کنار امانوئل مکرون رئیس‌جمهوری فرانسه گفت: «به‌طور مستقیم به ما گفته شده که آنها (کره‌شمالی) خواهان انجام یک ملاقات در اسرع وقت هستند. به نظر ما این برای جهان امر فوق‌العاده‌ای است. از روی همه شواهدی که می‌بینیم کیم جونگ اون واقعا رفتار خیلی صادقانه و محترمانه‌ای داشته است». او البته یادآوری کرد که کره‌شمالی در گذشته به وعده‌های خود عمل نکرده است ولی اقدامات سرسختانه دولت خود از جمله اعمال تحریم و فشار بین‌المللی بیشتر برای مجبورکردن کره‌شمالی به مذاکره را ستود و دوباره تکرار کرد در صورتی که مذاکرات ثمربخش نباشند یا کره‌شمالی با حسن‌نیت عمل نکند «او میز مذاکره را ترک خواهد کرد». کره‌شمالی هفته گذشته اعلام کرد که آزمایش‌های هسته‌ای و موشکی خود را متوقف و یکی از سایت‌های اتمی خود را نیز تعطیل خواهد کرد. خبرگزاری رسمی کره‌شمالی با بیان این مطلب که این تصمیم در نشست کمیته حزب حاکم اتخاذ شده چندی‌پیش اعلام کرد ما از روز ۲۱ آوریل آزمایش‌های هسته‌ای و موشک‌های بین‌قاره‌ای خود را متوقف می‌کنیم. از سوی دیگر، یکی از مقام‌های ریاست‌جمهوری کره‌جنوبی از برگزاری احتمالی نشست سران آمریکا و کره‌جنوبی در اواسط ماه می خبر داد. مون جائه این، رئیس‌جمهوری کره‌جنوبی و دونالد ترامپ، همتای آمریکایی‌اش همچنین قرار است پس از نشست دو کره که فردا برگزار می‌شود، تلفنی گفت‌وگو کنند.

هشدار سازمان ملل و اتحادیه اروپا درباره سوریه

ادلب، قربانی بعدی جنگ

● نماینده ویژه سازمان ملل و مسئول سیاست خارجی اتحادیه اروپا، در مورد وقوع فاجعه انسانی تازه در سوریه، این‌بار در ادلب، هشدار داده و از ایران، روسیه و ترکیه خواسته‌اند برای دستیابی به آتش‌بس، اقدامات بیشتری انجام دهند. استفان دی‌میستورا، نماینده ویژه ملل متحد در امور سوریه، می‌گوید کمک‌های باقی‌مانده در دست نهادهای امدادرسانی رو به پایان است و جهان باید برای جلوگیری از یک فاجعه تازه انسانی، این‌بار در ادلب، دست به کار شود. نماینده ویژه سازمان ملل ابراز نگرانی کرده که این منطقه به یک حلب یا یک غوطه شرقی دیگر تبدیل شود. فدریکا موگرینی، مسئول ارشد سیاست خارجی اتحادیه اروپا نیز با دی‌میستورا همراه و هم‌صدا شد. او و نماینده ویژه ملل متحد در امور سوریه، از ایران، روسیه و ترکیه خواستند تا برای ایجاد آتش‌بس اقدامات و فعالیت‌های بیشتری انجام دهند. فدریکا موگرینی گفت: «پیام اصلی این است که سوریه شطرنج نیست. سوریه یک بازی جغراسیاسی نیست».

گزارشگران بدون مرز:

افزایش کین‌آفرینی علیه روزنامه‌نگاران

● سازمان گزارشگران بدون مرز در تازه‌ترین گزارش خود از آزادی رسانه‌ها در جهان، درباره «افزایش کین‌آفرینی» علیه روزنامه‌نگاران، تشویق به رویارویی با آنها و تحمیل اطلاعات از سوی نظام‌های اقتدارگرا هشدار داده است. به گزارش دویچه‌وله، در صدر فهرست آزادی رسانه‌ها در جهان نروژ، سوئد و هلند قرار دارند. واپسین کشور از نظر آزادی رسانه‌ها، کره‌شمالی است و سپس اریتره و ترکمنستان. سازمان گزارشگران بدون مرز در مورد تحمیل روزنامه‌نگاری موردنظر نظام‌های اقتدارگرا هشدار داده است و درعین‌حال می‌گوید دیکتاتورها و جنگ کشورها را به «سیاه‌چال‌های اطلاع‌رسانی» تبدیل می‌کنند. در رتبه‌بندی این نهاد سوریه در جایگاه ۱۷۷ قرار دارد، دیگر کشور جنگ‌زده خاورمیانه، یعنی یمن، در رتبه ۱۶۷ و عراق در رتبه ۱۶۰. وضعیت دیگر کشورهای خاورمیانه نیز بهتر نیست. عربستان سعودی در رده ۱۶۹ است و امارات متحده عربی در رده ۱۲۸. گزارشگران بدون مرز می‌گوید روی نقشه آزادی رسانه‌ها ۲۰۱۸ هرگز این همه کشور در وضعیت سیاه یعنی «بسیار ناگوار» قرار نداشتند و «شمار زیادی از کشورهای خاورمیانه در این بخش قرار دارند». نهاد ناظر بر مطبوعات می‌گوید وضعیت آزادی رسانه‌ها در آمریکا «باز هم فروافتاده است» و در کانادا، دیگر کشور شمال قاره آمریکا «همچنان بهتر شده است». وضعیت قاره آفریقا کمابیش بهتر شده، ولی شناساگر منطقه اروپای شرقی و جنوب آسیا به سوی خاورمیانه و آفریقای شمالی فروافتاده است.

عکس: GettyImages

مرکل بعد از مکرون به دیدار ترامپ در کاخ سفید می‌رود

داستان ۲ مصافحه

کاخ سفید روزهای شلوغی را سپری می‌کند. بعد از سفر مکرون به آمریکا حالا نوبت یکی دیگر از رهبران اروپایی است که راهی واشنگتن شود. درحالی‌که جهان شرایط حساسی را پشت‌سر می‌گذارد، آنگلا مرکل، صدراعظم آلمان و دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا، روز جمعه درباره مسائل مهمی با هم به گفت‌وگو خواهند نشست. بدون تردید سیاست‌های تجاری ترامپ و وضع تعرفه‌های جدید بر کالاهای اروپایی و توافق هسته‌ای با ایران که ترامپ اصرار به خروج از آن دارد، در صدر این مسائل خواهد بود. از دیگر سو، دیدار روز جمعه مرکل و ترامپ، تقابل دو دیدگاه متخاصم درباره نظم جهانی است؛ ترامپ در مقام رئیس‌جمهوری که قصد برچیدن بساط این نظم را دارد و مرکل در مقام صدراعظمی که حالا حکم حافظ و حامی این نظم لیبرال بین‌المللی را پیدا کرده است. حتی شعار «نخست آمریکا» ترامپ، کار را به جایی رساند که برخی لقب «رهبر دنیای آزاد» را به مرکل اعطا کنند؛ امری که ناخواسته به تقابل میان این دو دامن زده است. بنابراین دیدار روز جمعه فرصتی است تا این دو با کنارگذاشتن اختلافات بتوانند به سازش برسند؛ آن هم در شرایطی که فرانسه به نظر در رابطه با آمریکا گوی سبقت را از آلمان ربوده است.

درباره علل رفتار متفاوت ترامپ با مرکل و مکرون تحلیل‌های متعددی نوشته شده است اما همه چیز با یک دست‌ندادن ساده شروع شد. وقتی در مارس ۲۰۱۷، آنگلا مرکل از کاخ سفید دیدار کرد، ترامپ که اشتیاقی برای این دیدار نداشت عامدانه یا سهوا درخواست مرکل برای دست‌دادن را بی‌پاسخ گذاشت. همین ماجرا باعث شد تا مرکل از هر فرصتی برای انتقاد از او بهره گیرد. در مقابل مکرون که از ماجرای آن روز کاخ سفید آگاه بود، کوشید با یک دست‌دادن محکم و طولانی، به ترامپ خاطرنشان کند نباید رئیس‌جمهور فرانسه را دست‌کم بگیرد. شاید به همین دلیل باشد که مکرون افتخار سفری سه‌روزه را به آمریکا پیدا کرده و سفر یک‌روزه مرکل بیشتر سروشکل یک دیدار کاری دارد.

اخلاق‌گرایی آلمانی، عمل‌گرایی فرانسوی

هرچند اقدامات و سیاست‌های ترامپ در مدت‌زمان حضورش در کاخ سفید به یک اندازه فرانسه و آلمان را تحت تأثیر گذاشته است، اما این دو کشور واکنش‌های یکسانی به آمریکا نشان نداده‌اند. به‌نظر این واکنش‌ها و رویکردهای متفاوت از ماهیت متفاوت سیاست خارجی دو کشور نشئت می‌گیرد؛ عمل‌گرایی فرانسه در برابر زودرنجی و نگرش اخلاقی آلمان در سیاست خارجی که به نظر در این مورد، رویکرد دوم چندان کارآمد نبوده است. واکنش‌های اولیه مرکل به رفتارهای ترامپ به‌خوبی از این کم‌حوصلگی خبر می‌داد؛ آنجا که مرکل بعد از نشست گروه هفت با اشاره به اینکه اروپایی‌ها باید سرنوشت خود را به دست بگیرند، گفت: «دورانی که می‌توانستیم به صورت کامل به یکدیگر تکیه کنیم، تا حدی به پایان رسیده است». طبق گزارش فارن‌پالسی، یک نظرسنجی اخیر در آلمان نشان می‌دهد که از نظر ۷۹ درصد آلمانی‌ها، ترامپ نسبت به ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه، تهدید بزرگ‌تری برای صلح محسوب می‌شود.

این در حالی است که فرانسه واکنش عاقلانه و بالغانه‌تری به ترامپ نشان داده با اینکه ترامپ در فرانسه نیز از محبوبیت پایینی برخوردار است. مکرون به جای موعظه‌کردن ترامپ و آمریکایی‌ها، کوشیده رابطه‌ای نزدیک و هم‌زمان انتقادی با ترامپ برقرار کند. درواقع مکرون با ترامپ همراهی می‌کند اما چک سفید امضا به او نداده و هر زمان که لازم باشد با او مخالفت می‌کند. نیکلاس دوگان، مشاور ارشد شورای آتلانتیک، دراین‌باره با اشاره به اینکه مکرون می‌کوشد با قواعد خود ترامپ بازی کند، به واشنگتن‌پست می‌گوید: «تمایزهای فلسفی بزرگی میان ترامپ و مکرون درباره نظم جهانی وجود دارد». البته بدون شک شباهت‌های این دو در رسیدن به قدرت نیز در این نزدیکی بی‌تأثیر نبوده است. مکرون و ترامپ هر دو تاجرانی هستند که خارج از حلقه نخبگان سیاسی به قدرت رسیدند. در هر صورت از نظر مکرون، به انزوابردن ترامپ یا برخوردکردن با او به عنوان یک میهمان ناخوانده تأثیرات مخربی خواهد داشت. البته با قاطعیت نمی‌توان گفت که استراتژی مکرون در قبال ترامپ نتیجه خواهد داد زیرا رفتارهای غیرمنتظره ترامپ درعمل ثابت کرده که هیچ‌کس قادر به کنترل رئیس‌جمهور آمریکا نیست. درست بعد از ادعای مکرون مبنی بر اینکه ترامپ را به حفظ نیروهای نظامی در سوریه متقاعد کرده است، کاخ سفید این ادعا را رد کرد. همچنین نباید فراموش کرد همکاری با رئیس‌جمهوری که در اروپا نامحبوب است، می‌تواند به نقش رهبری فرانسه در این قاره لطمه بزند.

آلمان-آمریکا؛ آمیزه عشق و نفرت

نگرش مکرون درست در نقطه مقابل دیدگاه مرکل قرار می‌گیرد که از همان ابتدا پیش‌شرط‌هایی برای همکاری با ترامپ گذاشته است که از جمله می‌توان به حفاظت از دموکراسی، آزادی و احترام به حکومت قانون اشاره کرد. با این حال، به‌نظر موعظه‌کردن مردی که اداره قوی‌ترین کشور در جهان را در اختیار دارد، کار چندان سازنده و عاقلانه‌ای نباشد. از دیگر سو، ناسازگاری مرکل با ترامپ نیز دلایل غیرسیاسی محکم و دیرینه‌ای دارد. آلمان از تراز تجاری مثبت قابل توجهی با آمریکا برخوردار بوده که همواره موردانتقاد ترامپ قرار گرفته است. همچنین آلمان تحت رهبری مرکل علاقه‌ای به افزایش بودجه دفاعی خود ندارد. این در حالی است که کسری تجاری آمریکا با فرانسه اندک بوده و فرانسه دو درصد از تولید ناخالص داخلی‌اش را به بودجه دفاعی اختصاص می‌دهد. علاوه بر این، آلمان به عنوان کشوری که در جنگ جهانی دوم به اشغال آمریکا درآمد، نسبت به فرانسه رابطه پیچیده‌ای با آمریکا دارد. رابطه آلمان با آمریکا در ۷۰ سال گذشته، آمیخته با احساسات عشق، کین، ترس و وابستگی بوده است. این در حالی است که فرانسه همواره از استقلال و اختیار عمل بیشتری در سیاست خارجی‌اش بهره برده است.

تفاوت مواجهه و نگرش فرانسه و آلمان به سیاست‌های آمریکا به خوبی در ماجرای رسوایی شنودهای تلفنی مقامات بلندپایه فرانسوی و آلمانی مشهود بود. در جایی که فرانسوی‌ها با علم به اینکه چنین اقداماتی بخشی از سیاست ابرقدرت‌هاست، با بی‌تفاوتی به این رسوایی واکنش نشان دادند، آلمان‌ها خواستار تنبیه آمریکایی‌ها شدند و رئیس دفتر سیا در برلین نیز اخراج شد.

در موضع‌گیری متفاوت مکرون و مرکل نباید نقش سیاست داخلی و آرایش احزاب را نادیده گرفت. در حالی که عملکرد ضعیف احزاب سیاسی اصلی فرانسوی در سال‌های گذشته، عملا قدرت در فرانسه را در قبضه حزب مکرون درآورده است، مرکل بر مسند ریاست دولتی ائتلافی با سوسیال‌دموکرات‌ها تکیه زده است که ید طولایی در انتقاد از سیاست‌های ترامپ دارند. رهبران حزب سوسیال‌دموکرات از ترامپ با عناوینی همچون «تهدید» و «پیش‌قراول جنبش جدید اقتدارگرایی و شوونیستی» یاد می‌کنند و همین مسئله دست مرکل را برای همراهی با ترامپ می‌بندد.

روزنه

انتخاب رئیس جدید شورای عالی سیاسی یمن

● پس از ترور صالح الصماد در استان حُدیده یمن، شورای عالی سیاسی یمن مهدی محمدحسین المشاط را به عنوان جانشین او انتخاب کرد. مهدی المشاط در سخنرانی خود در برابر رئیس و اعضای پارلمان یمن گفت طرح صالح الصماد برای ساخت دولت در یمن، «حمایت و سازندگی» بوده است و این شعار در مرحله پیش‌رو نیز مورد استفاده قرار خواهد گرفت.

پیشنهاد برگزاری انتخابات مجدد در ارمنستان

● «کارن کاریتیان»، نخست‌وزیر موقت ارمنستان با هدف خاتمه بحران سیاسی دو هفته اخیر، پیشنهاد برگزاری مجدد انتخابات پارلمانی را مطرح کرد. این در حالی است که رهبر اپوزیسیون ارمنستان پس از لغو مذاکرات با حزب حاکم این کشور خواستار برگزاری مجدد تظاهرات شد.

لغو برنامه اخراج مهاجران آفریقایی از اسرائیل

● اسرائیل اعلام کرد، برنامه خود را برای اخراج مهاجران آفریقایی که به طور غیرقانونی به سرزمین‌های اشغالی وارد شده‌اند، لغو کرده است. به گزارش ایسنا، به نقل از خبرگزاری فرانسه، این برنامه حدود ۴۲ هزار مهاجر از اریتره و سودان را که در سرزمین‌های اشغالی به سر می‌برند و پناهندگی آنان پذیرفته نشده، هدف قرار داده بود.

سفر وزیر دفاع اسرائیل به آمریکا

● وزیر دفاع اسرائیل به منظور بررسی هماهنگی‌های امنیتی در راستای «حضور گسترده ایران در خاورمیانه» به‌ویژه در سوریه به آمریکا سفر کرد. او در سفرش به واشنگتن با جیمز متیس، وزیر دفاع آمریکا و نیز جان بولتون، مشاور امنیت ملی این کشور و نیز اعضای مجلس سنا دیدار خواهد کرد.

دردسر محافظ بن لادن برای آلمان

● یک مرد تونسی که ادعا می‌شود زمانی محافظ اسامه بن لادن بود و از سال ۱۹۹۷ در آلمان زندگی کرده، ماهانه هزارو ۱۶۸ یورو از نظام تأمین اجتماعی این کشور حقوق می‌گیرد.

انتخابات زودهنگام ترکیه به تنش میان آنکارا و غرب دامن زد

ماهی‌گیری از وضعیت اضطراری

روابط شکننده ترکیه و کشورهای اروپایی حالا بیش از هر زمان دیگری در دوره قدرت حزب عدالت و توسعه شکرآب است و دیگر کمتر شکی باقی مانده که رجب طیب اردوغان، رئیس‌جمهوری تمامیت‌خواه ترکیه، باید عطای عضویت ترکیه در اتحادیه اروپا را به لقایش ببخشد و به بیان دقیق‌تر، این عضویت را فدای اقتداگرایی تام و تمام خود کند. انتخابات زودهنگام ریاست‌جمهوری و پارلمانی که به درخواست اردوغان قرار است ۲۴ ژوئن برگزار شود، رابطه غرب و ترکیه را بیش از پیش پرتنش کرده است. به گزارش سایت المانیتور، اتریش، آلمان و هلند پیش‌تر فعالیت مقامات ترکیه‌ای برای جذب آرای مهاجران ترک در این سه کشور را ممنوع کرده بودند و به نظر می‌رسد برخی دیگر از کشورهای اروپایی هم همین رویه را پیش بگیرند. به باور تحلیلگران، موضع اتریش، آلمان و هلند از این نظر اهمیت دارد که این سه کشور روی‌هم‌رفته میزبان بیش از سه‌میلیون‌و۵۰۰هزارنفر از ترک‌های ساکن اروپا هستند. رابطه ترکیه و این کشورها سال گذشته و پس از آن پرتنش شد که این سه کشور از ورود اعضای دولت ترکیه برای برگزاری گردهمایی‌های انتخاباتی پیش از همه‌پرسی بحث‌برانگیز آوریل ۲۰۱۷ جلوگیری کردند. اما نتیجه همه‌پرسی با اکثریت شکننده‌ای، با حمایت گسترده مهاجران ترک، به نفع دولت تمام شد و با قلع‌وقمع مخالفان، تغییر نظام پارلمانی به ریاست‌جمهوری رأی آری گرفت. منتقدان نظام ریاست‌جمهوری بر این باورند که این سیستم به حکومت تک‌نفری در ترکیه و سفت‌شدن پایه‌های نظامی دیکتاتوری منجر می‌شود. سیستم جدید قرار بود سال آینده و پس از برگزاری انتخابات ریاست‌جمهوری و پارلمانی سال ۲۰۱۹ اجرائی شود، اما درخواست اردوغان برای برگزاری انتخابات زودهنگام به این معناست که گذار ترکیه به این سیستم جدید و بحث‌برانگیز خیلی زودتر صورت می‌گیرد. انتقاد از انتخابات زودهنگام در ترکیه فقط به اروپا ختم نمی‌شود. واشنگتن هم از این انتخابات ابراز ناخشنودی کرده و بر این باور است که این انتخابات نمی‌تواند در شرایط موجود برگزار شود. در جلسه مطبوعاتی روز ۱۹ آوریل، هدر نائرت، سخنگوی وزارت خارجه آمریکا، به خبرنگاران گفت: «برگزاری انتخاباتی کاملا آزاد، بی‌طرفانه، و شفاف در حین وضعیت اضطراری دشوار خواهد بود».

کمیسیون نظارت مجمع پارلمانی شورای اروپا که مسئول نظارت بر ارزش‌های دموکراتیک در کشورهای عضو این شوراست هم روز سه‌شنبه، ۲۴ آوریل، در بیانیه‌ای تأکید دارد که برگزاری انتخابات ترکیه در وضعیت اضطراری برخلاف استانداردهای شورای اروپاست. شورای اروپا از تمدید وضعیت فوق‌العاده در ترکیه اظهار تأسف کرده و گفته است: «این شرایط نامطلوب مانع از برگزاری و سازماندهی انتخابات واقعا دموکراتیک خواهد شد و مشروعیت کلی این انتخابات در پایان این روند به خطر خواهد افتاد». این وضعیت منجر به اخراج ۱۱۰هزار نفر از شغل خود و زندانی‌شدن ۱۵۰ هزار نفر، از جمله ۱۰ نفر از نمایندگان مخالفان در پارلمان و ۱۵۰ روزنامه‌نگار شده است. نمایندگان شورای اروپا با بیان اینکه در این مدت چندین رسانه بسته شده و سازمان‌های غیردولتی منحل شده‌اند، بر این واقعیت تأکید کرده‌اند که قوانین جدید انتخاباتی که برای حزب حاکم مطلوب است، فقط یک ماه پیش به تصویب رسیده‌اند. این قانون به‌طوررسمی اجازه تشکیل اتحادهای انتخاباتی را می‌دهد و راه را بر نزدیکی حزب حاکم عدالت و توسعه و متحدان ناسیونالیست او می‌گشاید. نظارت بر صندوق‌های رأی‌گیری نیز نه از سوی نمایندگان احزاب که ازسوی مقام‌های محلی صورت خواهد گرفت و این به معنای آن خواهد بود که در شرایط کنونی افراد حزب حاکم بر صندوق‌ها نظارت خواهند کرد. از زمان کودتای نافرجام علیه اردوغان و حزب حاکم عدالت و توسعه در جولای ۲۰۱۶، وضعیت اضطراری در ترکیه برقرار بوده و به نظر نمی‌رسد دولت ترکیه علاقه‌ای به پایان این وضعیت در آینده‌ای نزدیک داشته باشد. درعین‌حال، گزارش سالانه اخیر کمیسیون اروپا و وزارت خارجه ایالات‌متحده هم بر آتش خشم آنکارا دمیده است. در هر دو گزارش که آنکارا آنها را بی‌اساس خوانده، به زوال دموکراسی ترکیه اشاره شده است. مقامات آلمان، اتریش و هلند در روزهای اخیر همگی علیه انتخابات زودهنگام پارلمانی و ریاست‌جمهوری ترکیه موضع گرفته‌اند و می‌گویند اجازه فعالیت‌های انتخاباتی را به مقامات ترکیه نمی‌دهند اما اردوغان اعتنایی به این اظهارات نمی‌کند و او روز ۲۲ آوریل در گفت‌وگو با یکی از شبکه‌های تلویزیونی ترک اعلام کرد که مقدمات سخنرانی او برای ۱۰ تا ۱۱هزار ترک ساکن اروپا پیش از انتخابات نهایی شده است. به گفته رئیس‌جمهوری ترکیه، این سخنرانی در طول نشست یک سازمان بین‌المللی انجام می‌شود اما اردوغان از کشوری که قرار است این سخنرانی در آن برگزار شود، نامی نبرد. دراین‌میان، برخی تحلیلگران بر این باورند که تحت فشار قرارگرفتن اردوغان ازسوی اروپا منجر به مظلوم‌نمایی او می‌شود و در نهایت انتخابات به نفع او تمام می‌شود. عده‌ای دیگر هم می‌گویند اروپایی‌ها باید چشم‌انداز سروکارداشتن با اردوغان را در نظر بگیرند و کمتر برای خلاص‌شدن از او تلاش کنند. این البته نگاهی منفعت‌طلبانه است که از معیارهای حقوق بشری دور است.